

Joan Sagarra Mateu, fotografia cedida per Antoni Sagarra.

JOAN SAGARRA MATEU

DEPORTAT 1940
ASSASSINAT 1942
GUSEN

Joan Sagarra Mateu nasqué a Vilanova i la Geltrú el 14 de gener de 1914, segons el padró de 1924. Fill de Ricard Sagarra i Carme Mateu, era el tercer de sis germans (Ricard, Marina, Joan, Victòria, Antoni i Ramon) i visqueren al carrer del Gas, 21 (padró de 1924) i més tard, entre els anys 1930 i 1936 al passeig Marítim, 74 (aleshores, passeig d'Àngel Guimerà). En aquest darrer padró, Joan Sagarra hi consta com a dependent.

La família Sagarra, dedicada a la pesca, era molt coneguda a Baix a Mar. Joan Sagarra, Llorenç Torné i Marcel·lí Garriga, que també foren deportats, eren companys de lluites i il·lusions al servei de la classe pescadora d'aquest barri. Durant els anys de la República Joan Sagarra es casà amb Rosa Matas i tingueren un fill, de nom Joan.

A nivell polític local, Joan Sagarra estava afiliat a la CNT, i en fou actiu durant els anys de la República i la Guerra Civil. En el *But-*

lletí del Comitè de Defensa Local del 6 de novembre de 1936 hi escrigué una petita notícia informativa de presentació, com a membre de la comissió organitzadora, del recent fundat Sindicat Únic Mercantil adherit a la mateixa CNT. Al cap d'un mes ell n'assolia la secretaria com a membre de la nova junta. Així mateix, estigué molt vinculat al Pòsit de Pescadors, situat al passeig Marítim, com també ho estigueren altres membres de la seva família.

Poc abans que acabés la guerra en Joan, que havia estat molt actiu i s'havia pronunciat molt en la causa republicana, marxà a l'exili amb el seu germà Ricard, que després d'anar caminant i en vehicle se separaren a Figueres. Durant la Segona Guerra Mundial, ja a França, fou detingut i empresonat a l'Stalag I-B situat a Olsztynek (Polònia) amb tren de sortida a l'estació de Hohenstein. Seguidament, fou deportat al camp de Mauthausen, on feia entrada el 9 d'agost de 1940, amb matrícula 3613. El 24 de gener de l'any següent era traslladat a Gusen amb matrícula 9659 i, un any més tard, el 14 de gener de 1942, al voltant de les dotze i vint-i-cinc de la matinada hi moria als 28 anys d'edat, tal com consta al *Todfallsaufnahme* (certificat de mort) custodiat a Arolsen Archives.

La família rebé correspondència de forma contínua fins a l'inci dels anys quaranta. La manca de notícies d'ell els feu pensar que havia mort, sense saber-ne les circumstàncies ni el moment. No va ser fins a la dècada dels anys seixanta que la família ho va saber oficialment.